

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 8, ΤΗΛ. 30:461 III ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ III ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ III ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1938

ΕΦΗΜΕΡΑ

Ο ΚΥΡ-ΔΗΜΗΤΡΟΣ

ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

FUNCTUM CONTRA PUNCTUM

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Σε λίγες μέρες θα χορτάσει ο Πειραιάς τον ποιητή του. Στο Παλαιόμυση, στα μπακάλικα και στις ταβέρνες που είχαν καλό κρασί, πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Λάμπρος Πορφύρας, για μιάς, ο Δημήτρης Σύνκομος — ο κύρ-Δημήτρος — για τους απλοϊκούς ανθρώπους, που του άρεσε να κάνει συντροφιά. Πολλοί απ' αυτούς δεν υποπτεύονταν καν, πώς ήταν γραμματισμένος. Κάποτε ήθελε να συντάξουν μια αναφορά στο Λιμεναρχείο του Πειραιά, για κάποιο ζήτημα με τ' άγκυροβόλημα των καϊκιών τους. Αφού συζητήσαν, κουτοποίνοντας, τα παράπονά τους, κι' είπε κι' ο κύρ-Δημήτρος το λόγο του, σηκώθηκαν να φύγουν. Από το πρώτο περίπτερο που συνάντησαν, άγγαριαν μιά κόλλα αναφοράς.

— Κρίμα, κύρ-Δημήτρο, να μην ξέρεις γραμμάτια να μιάς τη γράφεις! του είπαν και ξεκίνησαν σ' αναζήτηση κάποιου γραμματισμένου. Σ' ένα απ' αυτά τα μπακάλικα των γυρτίων. Γύρω από ένα γουβέτσι και με τα ποτήρια, που ούτε στιγμή δεν έμειναν άδειά. Ποτέ, δε γίνονταν κουβέντα για φιλολογία. Καθένας τ' άστειό του κι' οι άρες κυλούσαν. Οι περισσότερες, βέβαια, ιστορίες, ήταν του Πορφύρα. Μιά απ' αυτές και τ' Αριστέιο των Γραμματίων, που του έδωσε κάποτε το κράτος.

— Τόχα να το μετάλλιο, μιάς έλεγε. Δεν πρόφτασα να το φορέσω. Μιά υπηρέτρια μου τ' έλαβε. Θα νόμιζε πως είχε αξία, έτσι που γυάλιζε. Βγήκε γελασμένη ή φουκαριάρα... πρόσθετε και γελοία.

Μην τυχόν είχε βγει κι' ο κύρ-Δημήτρος γελασμένος απ' αυτό; Δέ φαντάζομαι μιά τέτοια σκέψη να βασάνισε ποτέ το μυαλό του. Κι' αν ήθελε, θα τον καλοσώριζε χολιολόγος και με σπικωμένο το ποτήρι. Θα κουτάριζε το τελευταίο κοιτοσταράκι μαζί του κι' έπειτα θα φείγε, όπως κάθε βράδυ, μιά για να μην ξαναγευότανε πιά:

Πιέ στο γυαλό τη σκοτεινή ταβέρνα το κρασί σου
σε μι' άκρη τώρα π' άρχισαν ξανά τα Γραμμάτια,
πιέ το με κούτες, με σκουρτούς φαρδούς
μ' απθρόπους που βασάνισαν κ' η θάλασσα
κ' η φτώχεια.

Πιέ το' η ψυχή σου αβάνοιαντη τόσο πολύ
που αν έρθει η μοίρα σου ή κακιά να της
καμφοι καινούργια αν έρθουν μαζί σου
κι' αν έρθει ο Χάρος ήσυχα κι' αυτόν να
πίνω κεράσια...

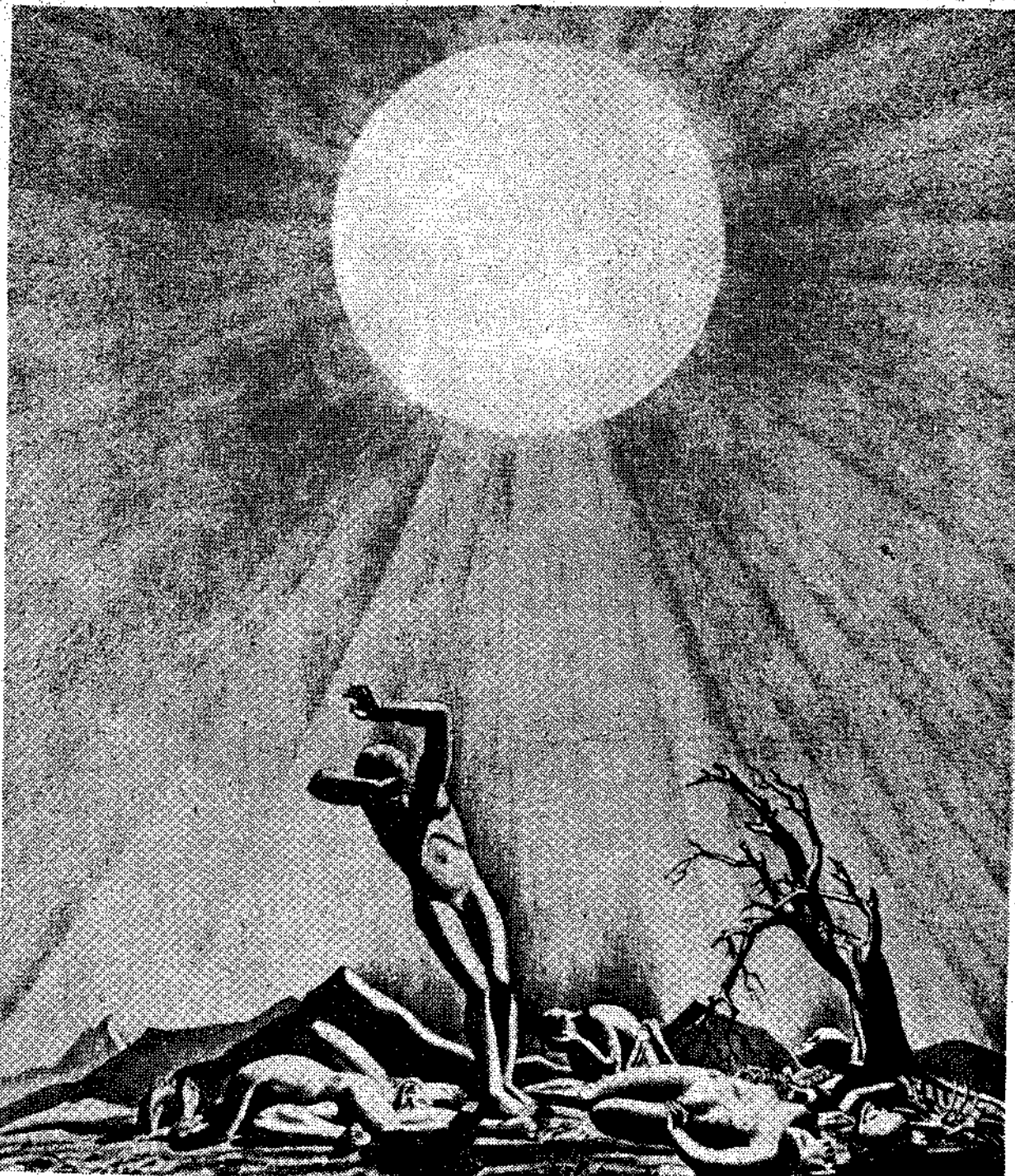
Έτσι, όπως τα είχε λογαριάσει στο πασοπάνα του παραθύρι, έγιναν βλα. Υπόφερε δλο και περισσότερα από το στομάχι του κι' ολ γιαστρά τ' άπαγορεύειαν να πίνει. Μ' αυτός δεν τούς άκουσε, βέβαια. Τό είχε βάλει τόμα να κεράσει το Χάρο και πέθαινε πίνοντας ως την ύπερη του άρα.

Τότε μονάχα ο άπλοϊκός σύντροφός του της παβέρνας έμειναν, επί τέλους, πώς ο κύρ-Δημήτρος ήταν γραμματισμένος. Πολυγραμματισμένος μάλιστα. Τόγραφο, βλέπετε, ο έφημεριδής του Πειραιά, άκόμα και της 'Αθήνας. Αυτό τους παραξέεινε λιγάκι, μ' άλλο τούς κόστιζε: το χασμο του καλό σύντροφου. Τού σ' άπρουφου της λήθης που άναζητήσαν κι' αυτοί, γι' άλλες σκληρές μίζερες, το βράδυ στην ταβέρνα. Η παρέα τους είχε κολλαθεί. Τ' άπειτα του, δε θά ξεγελοούσαν πιά γι' αυτούς το πέραςμα που χρονοί. Οι άρες θά ήταν τώρα λίγο πιο άρωδιάβατες. Ένα Σάββατο βράδυ άποφάσαν να γλεντήσουν στη μνήμη του. Παράγγειλαν ένα ιδιαίτερο

Ένας γνωστός Γάλλος κριτικός έγραψε κάποτε ότι οι τρεις μεγαλύτεροι ποιητές

ο Ζύλ Σπερβιέλ ήταν Ένοι. Ο πρώτος ήταν Έλληνας, η δεύτερη είχε Έλληνικό αίμα στις φλέ-

των καλλιτεχνών από τα Ευρωπαϊκά πρότυπα, για τη δημιουργία μιάς 'Αμερικάνικης τέχνης.

χρονα Γαλλικά γράμματα, ο Ζάν Μορεάς, ή Κωντές ντε Νοάι, κι'

γιουβέτσι κι' άφισαν, στο τραπέζια της ταβέρνας, άδεια τη θέση που σ' ανήθε να κάθεται εκείνος. Γέμισαν τα ποτήρια τους, κι' άκόμα ένα περισκευάμενο. Τ' άκούμπισαν μπροστά στην άδεια θέση. Κάθε τόσο τούγκριζαν τα ποτήρια τους σ' αυτό κι' έπιναν στη θύμηση του συντρόφου τους, που είχε φύγει για τ' άγνωστο ταξίδι. Καθώς άρχισαν να θυμούνται τις ιστορίες του και τα περιράγημά του, τό κίρι δεν άργησε ναρθεί. Έτσι τίμησαν τη μνήμη του, όπως τού άείζε κι' όπως θά έπιθυμούσε: με τό χαμόγελο στα χείλη, μ' άνοιχτή την καρδιά και γεμάτο το ποτήρι.

Τώρα θά του στήσουν την προτομή του. Θ' άκουστούν λόγια και θά γραφούν ένα σωρό πράματα — όπως κι' αυτό μου τό σημείωσα. Θά τίμησουμε τον Λάμπρο Πορφύρα. Μά τον κύρ-Δημήτρο, τον άνθρωπο, τον τίμησαν άλλο. Αυτό που του χάριζαν κάθε βράδυ την άπλοϊκή κι' άπιστερόβουλη συντροφιά τους. Έμεις, δσο ζώσοι, δε μπορούσαμε να του δώσουμε τη λίγη χείρα που δίμαγε η ψυχή του. Έγινε δίκως ν' άντικρύσει κι' αυτός ποτέ, της χαράς τό νησί...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

βες της, κι' ο τρίτος — ο μόνος που ζεί απ' την τριάδα — γεννήθηκε στο Μοντεβιδέο, την πρωτεύουσα της Ούρουγουάης, που συχνά την ονομάζουν 'Αθήνα του Πλάτα.

Τό Παρίσι, πνευματική πρωτεύουσα του κόσμου άλόκληρου, πάντα τράβηξε τους συγγραφείς και καλλιτέχνες που έβρισκαν υπερβολικά στενά τα όρια της δικιάς τους πατρίδας. Τά μεταπολεμικά ιδίως χρόνια οιλιάδες ζωγράφοι, γλύπτες κι' άλλοι καλλιτέχνες που μαζεύτηκαν από τα πέραςμα του κόσμου δημιουργήσαν τη 'Σχολή του Παρισιού' που περιλοβαίνει ζωγράφους και Σαλβαντόρ Νταλι, τον Γερμανό Έρνστ, τον Πολωνό Ζαβέντο, τον Όλλανδό Βάν Ντόγκεν, τον Ίταλοέλληνα Τζιόρτζιο ντε Κιρίκο (που έμπνέεται από τις άγτες της Θεσσαλίας), τον Πολωνοεβραίο Σουτιν κι' ένα σωρό άλλους διεθνούς φήμης καλλιτέχνες, που μαζί με τούς Γάλλους συναδέλφους τους άνοίγουν καινούργιους δρόμους στην τέχνη.

Σ' αυτό το άναμεταξύ στην 'Αμερική' κι' ιδιαίτερα στην Νέα Υόρκη άρχισε να δημιουργείται ένα ρεύμα για την άπολύτρωση

Ήταν φυσικό στη σύγχρονη Βαβέλ που είναι η Νέα Υόρκη τά στοιχεία που άποτελοούν την 'Αμερικάνικη σχολή, στη μεγάλη τους πλεονότητα, να μην είναι γέννημα και θρέμμα 'Αμερικάνοι. Κάθε καινούργια ιδέα, όσο τολμηρή κι' αν είναι, θά βρει στην 'Αμερική' τους άποστηριχτές της. Και όχι μόνο αυτό. Ο καλλιτέχνης ξέρει πως άπο: κατορθώσει να έλθει σ' έπαφή με τό μεγάλο κοινό, τό έργο του θά βρει την άνάλογη ήθική και ύλική έπιβράβεψη.

Ένας από τούς πιο φημισμένους σημερινούς ζωγράφους, στην 'Αμερική, ένας από τούς φημισμένους καλλιτέχνες είναι κι' ο Ρόκγουελ Κέντ. Στην πραγματικότητα ο 'Αμερικάνος αυτός ζωγράφος δεν είναι άλλος από τον Παντελή Κέντογλου, που κατάγεται από τον Πόντο. Τό έργο του βρισκει μεγάλη άπήχηση στο 'Αμερικάνικο κοινό, τόσο τό διανοούμενο, έκλεκτικό κοινό, όσο και τό μεγάλο κοινό.

Τελευταία τό γνωστότατο μεγάλο κυκλοφορία 'Αμερικάνικο περιοδικό 'Ζωή' δημοσίευσε τέσσερες άλοσέλιδες εικόνες του Κέντογλου, που δίνουν άλλες τό-

Για να προσανατολίσει τον έαυτό του κάθε θεατρικός παραγωγός τό τόπου μας, στο κεφάλαιο των εθύνων και των άποχρεώσεων που τού άναλογούν, ύπερα από την αβάρητη κι' άλοένα αδέξια — ποσοτικά και ποιοτικά — διάθεση του θεατρικού μας κοινού, διάθεση που, όπως είδαμε στα προηγούμενα σημειώματά μας, είναι διαπιστωμένη και άναντίρρητη, είναι άποχρεωμένος να σταθεί άπροκατάλητος μελετητής των θεατρικών προβλημάτων, όπως τά παρουσιάζουν μπροστά μας τά πραγματικά δεδομένα της σύγχρονης ζωής του Έλληνικού θεάτρου πρόζας. Χωρίς υπερβολικούς συλλογισμούς, χωρίς... φόβον και πάθος, και πάντοτε μέσα στο πλαίσιο των γεγονότων εκείνων που μιάς έπιτρέπουν τη διογραφή προσοπτικών συμπερασμάτων άσπληρης πρακτικότητας, θά προσπαθήσω σήμερα να συνοψίσω έδώ τά γεγονότα αυτά, και να καθορίσω τη γραμμή των άποχρεώσεων και των εθύνων, με τις ύποτες μιάς προικοδοτούν.

Σήμερα, στα 1938, τό Έλληνικό θέατρο πρόζας, ύπερα από μιά σύντομη έξορμητική σποδιοδρομία, γιομάτη άρσες σελίδες άγώνων, που καθραφτίζουν κυρίως την ήρωική και γόνιμη δράση της κ. Μαρίκας Κοκοπούλη και τού 'Εθνικού Βασιλικού Θεάτρου, άντιμετωπίζει την άποχρέωση να τροφοδοτεί πνευματικά ένα κοινό 45 χιλιάδων άποδών καλό θεάματος, που αν άκόμα δεν έχει μορφωθεί στη συνείδησή του τό θέατρο σαν είδος πρώτης άνάγκης, άστόσο άποστηρίζει και παροικαούθει τις καλές εκδηλώσεις του, με άλοένα και περισσότερο ζήλο. Η άπαρη αυτού του κοινού και ο ζήλος του, άποτελεί ήδη τό άλφα και τό όμέγα του βασικού κεφαλαίου που διαθέτει τό Έλληνικό θέατρο. Αυτό άποτελεί τον κύριο παράγοντα που τροφοδοτεί την ύπαρξη του, αλλά και τις μεγάλες άποχρεώσεις του.

Πρώτη άποχρέωση του Έλληνικού θεάτρου άπέκοντι στο κοινό αυτό των 45 χιλιάδων θεατών είναι όχι μόνο να τό διατηρήσει, αλλά να τό π ο λ λ α σ τ α σ ε ι. Άσύτερη άποχρέωση του Έλληνικού θεάτρου, συναρμωμένη με την πρώτη, είναι, και με τον πολλαπλασιασμό του θεατρικού μας κοινού, να έπιζητήσει την άρίτωση του θεάματος που παίζει με σκοπό: την πνευματική του άπόκωση και την δημιουργία της άνάγκης του θεάτρου στη συνείδησή του.

Αυτές οι δυό, και μόνον αυτές, είναι οι θεμελιώδεις άποχρεώσεις των θεατρικών παραγόντων μας. Ωστόσο, καθένας διαστάνεται βέβαια τί άμέτρητο πλήθος άποχρεώσεων και εθύνων ζούν και συνυπάρχουν κάτω από την χοντροκομμένη αυτήν εκέση της λογικής των. 'Ας προσπαθήσουμε ν' αναλύσουμε σε είδικά κεφάλαια τό ήθικό τους περιεχόμενο:

Η διατήρηση και ο πολλαπλασιασμός του κοινού των 45 χιλιάδων θεατών στενεύει εύθες άμέσως τό περιβάριο των 'πρωτων παραστασιών'. Ένα θέατρο που θά ήθελε να ίκανοποιήσει την δικαιολογημένη περιέργεια του κοινού 45 χιλιάδων ψυχών, και μάλιστα με την ήθική προσοπτική να τις αδέήσει, θάπρεπε άναγκαστικά να περιορίσει στο έλάχιστο τό δραματολόγο των θεατρικών περιόδων του. Η διατήρηση και η άσέση του θεατρικού κοινού που — κατά τη γνώμη μου — άποτελεί βασικό ίδανικό κάθε πολιτισμένης χώρας, μπορεί να παρατείνει τη διάρκεια ενός έργου έπιτυχίας σήμερα, με ένδο μήνες, άδριο δε τρείς, τέσσερις, πέντε ή έξη μήνες. Έτσι και... χειρότερα συμβαίνει τουλάχιστον με τά έργα της μεγάλης έπιτυχίας στο έξωτερικό. Πώς άντιμετωπίζεται εκεί τό πρόβλημα; Άπελούστοπα: με τά πολλά θέατρα. Η άντιπαύη των ίδιων εθνικών συνθηκών στον τόπο μας, θά υιάς άδηγήσει, μοιραία, στην άποχρέωση δημιουργίας νέων καλών θεάτρων. Τά θέατρα αυτά είναι έπίσης μοιραία να ονομάζονται και να είναι στην ού-

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΙ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ

Δημοσιεύουμε παρακάτω ένα εξαιρετικά ενδιαφέροντο κομμάτι του Β. Μπουλγκάκοφ...

μαστέ σ' ένα μπαγικό κάτ' απ' τη φυλακή...

συγγραφέας και να τον σκωλοβρίζουν...

Όταν οι γιοί του, χωρισμένοι πριν από πολύ καιρό...

Ο ΤΟΛΣΤΟΙ ΚΙ' Η ΤΕΧΝΗ

Εγώ μωρο δυο τσάρους στη Ρωσία...

Πλάτυγρο καπέλλο, με μίαν άσπρη ρομπά...

Συντρόφεια συχνά τον Τολστόι στους κινήτικους...

Ποτέ δε θα ξεχάσω μια θαυμαστή βραδιά...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Ευλόβικα έκαιμα δάκρυα...

Νοιάζει τη συγκίνηση που με γεμίζει...

Ποτέ δε θα ξεχάσω μια θαυμαστή βραδιά...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κάτασπρα κι' ολόστρογγυλα πυργάκια...

Μη νομίσατε πως η ζωή μου εδω μέρα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΥΣΤΗΣΕΙΣ

«ΑΚΟΥ, ΨΥΧΗ ΜΟΥ, ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΩΝ...»

ΤΟΥ Κ. ΜΗΤΣΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο κ. παραγάτσης, συγγραφέας δυνατός...

Άρθρο: Έδω υπάρχει ύλικό για ολόκληρο...

Δεν είπ' αυτός που είπα, σά να εδω διαβίσει...

Ο Τολστόι ήταν εξαιρετικά ελαστικός...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Ποτέ δε θα ξεχάσω μια θαυμαστή βραδιά...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Κι' ο Μαλλαρμέ, θά μου παρατηρήσει...

Μά λοιπόν κ' η γυναίκα μου με το παιδί...

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΠ' Τ' ΑΝΟΙΧΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρός στον Ίσκιω της σκυιάς δεν είχα...

ΦΙΛΤΡΟ

Αβέξια τον κρατώ και τρυφερό...

Κι' εγώ που σόφρα ως τώρα και δεύ...

ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΗ - ΠΑΠΑ

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Ω κερένα αδελφή των αγνών μου...

ΙΣΙΔΩΡΑ ΚΑΜΑΡΙΝΕΑ

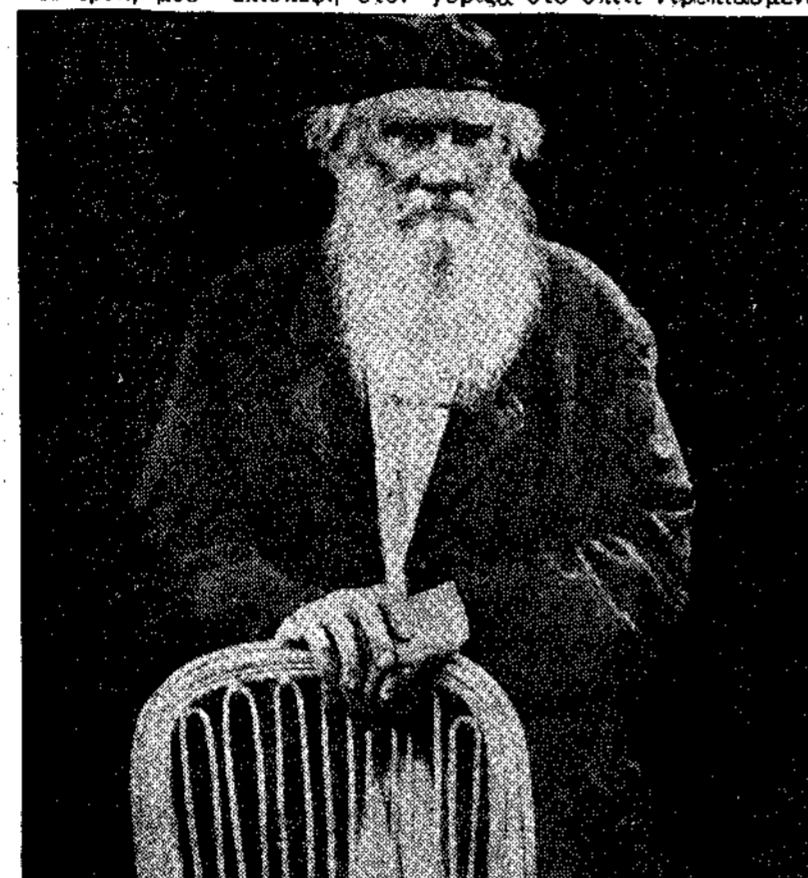
ΦΥΓΑ

Δαμένο αν σε προκυμιά σε κρατούν...

ΝΑΧΕΣ ΧΘΕΙ...

Νάγες γασθί - λευκή βαρκούλα...

Μ. ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ

Η τρίτη μου επίσκεψη στον Τολστόι

Τολστόι είχε σκοπό να του υποβάλω...

Χάρη σ' αυτό το βιβλίο που φανερώ...

Η ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΟΥ

Καμικά γαρά της ζωής δεν τον αφήν...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Το σπίτι της Γισονάα ήταν ένα μικρό...

Το σάββατο όμως που μέτρον κυβερνούσε...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

Και ο κ. Καρογάτσης σχολίασε το γράμμα...

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΘ. Ν. ΒΙΚΤΩΡΑΤΟΥ

ΚΑΝΤΟΝΙΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

Η πρώτη πράξη γυμνάζει κάποιον... ΚΑΝΤΟΝΙΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

Συνεχίζοντας από το προηγούμενο... ΚΑΝΤΟΝΙΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

«Όρασις δάτων μιά ζωή... ΚΑΝΤΟΝΙΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

«Όρασις δάτων μιά ζωή... ΚΑΝΤΟΝΙΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

«Όρασις δάτων μιά ζωή... ΚΑΝΤΟΝΙΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

«ΚΟΡΙΘΙΑΝΟΣ»

«Κοριθιανός» εν' ένα καθάρω... ΚΟΡΙΘΙΑΝΟΣ

«Κοριθιανός» εν' ένα καθάρω... ΚΟΡΙΘΙΑΝΟΣ

«Κοριθιανός» εν' ένα καθάρω... ΚΟΡΙΘΙΑΝΟΣ

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΕΝΤΓΚΑΡ ΚΟΪΝΤΡΟ

Η επίδραση του Χέμινγουεϊ... Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Ο Κοριθιανός» είναι πολύ μιά... Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Ο Κοριθιανός» είναι πολύ μιά... Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Ο Κοριθιανός» είναι πολύ μιά... Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Ο Κοριθιανός» είναι πολύ μιά... Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Ο Κοριθιανός» είναι πολύ μιά... Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Οι Περιθωρισμένοι

15

Η'

ΣΧΗΜΑ ΠΡΩΟΥΤΕΡΟ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

Αυτά που θα ποζίκε τώρα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

δεις. Μιά φριχτή κηδεύα... ΔΡΑΣΟΥ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ

ΚΛΕΩΝΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΔΕΚΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΥΡΙΚΟΙ... ΚΛΕΩΝΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ Α.Ε. ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΜΗΜΑ - ΒΙΒΛΙΟΠΛΗΘΙΟΝ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦ. ΤΜ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

ΚΛΕΩΝ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Γιά «Ν. Γ.» αφήνω απόλυτα ελεύθερος τους λογοτέχνες... Πλάτος τους τόσο για τα κλασικά τεχνικά ζητήματα, όσο και για τους πνευματικούς εκπαιδευτικούς τους...

στην Πλατεία Κάλυγος. Μοναχικό κήρυμα, με έλλειψη κάθε νεκρό, που αυτό άκριβος του έγινε και το μεγαλύτερο βέλγητρο. Πλατεία σχεδόν ο δόνησι και ο εισπρακτορ των λεωφορείων, που περιμένει σκεδόν ο δόνησι και ο εισπρακτορ των λεωφορείων, που περιμένει σκεδόν ο δόνησι και ο εισπρακτορ...

Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ Κ' Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

«Ν. Γ.» Τόν έρωτά για τόν τόπο της γέννησής του και για τή πρώτη παιδική του χρόνια. Μου άπαντα σχεδόν μολωκτικά:

«Ο κ. Κλεών Παράσχος, χωρίς άλλο, είναι ένας από τους καλύτεριους νέους κριτικούς μας. Ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

«Τα ταξίδια πάντα μου άρεσαν, αλλά δεν είναι και τόσο εύκολο να πραγματοποιηθούν. Την Άττική ίσως να την έζησα πολύ καλά. Αθήνη μου δίνει την μεγαλύτερη χαρά και που δεν θα μού την έδινε κανένας άλλος τόπος...»

«Από τότε ασχοληθήκατε συστηματικά με την κριτική. «Από το 1919, αν θυμάμαι καλά, και στο περιοδικό οι «Ένοι» του Κοκκινογιάννη, όπου δημοσιεύσατε το πρώτο δοκίμιο μου για τόν Κλέων...»

«Έχετε σήμερα άνευχο άνοιξη; «Ναι, άνοιξη άνευχο άνοιξη. Αλλά τόν έρωτά μου τόν τόπο της γέννησής μου και τή πρώτη παιδική μου χρόνια...»

«Πώς βλέπετε τήν εποχή; «Μου φαίνεται πως καμιά έτηρη δεν έχει τόν ενδιαφέρον της δικής μας. Είναι πολύ ελπιόσυνη...»

«Ο Κλεών Παράσχος, χωρίς άλλο, είναι ένας από τους καλύτεριους νέους κριτικούς μας. Ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

«Τα ταξίδια πάντα μου άρεσαν, αλλά δεν είναι και τόσο εύκολο να πραγματοποιηθούν. Την Άττική ίσως να την έζησα πολύ καλά. Αθήνη μου δίνει την μεγαλύτερη χαρά και που δεν θα μού την έδινε κανένας άλλος τόπος...»

«Από τότε ασχοληθήκατε συστηματικά με την κριτική. «Από το 1919, αν θυμάμαι καλά, και στο περιοδικό οι «Ένοι» του Κοκκινογιάννη, όπου δημοσιεύσατε το πρώτο δοκίμιο μου για τόν Κλέων...»

«Έχετε σήμερα άνευχο άνοιξη; «Ναι, άνοιξη άνευχο άνοιξη. Αλλά τόν έρωτά μου τόν τόπο της γέννησής μου και τή πρώτη παιδική μου χρόνια...»

«Πώς βλέπετε τήν εποχή; «Μου φαίνεται πως καμιά έτηρη δεν έχει τόν ενδιαφέρον της δικής μας. Είναι πολύ ελπιόσυνη...»

«Ο κ. Κ. Παράσχος είναι ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

ΤΟΥ Κ. ΘΑΛΗ ΠΡΟΔΡΟΜΟ

«Έξω από τόν λόγο μου ο Ένα έδωκε φύλλο από δέντρο δεν κεννιέται. Πρώτα είχαν σταλαίσι κάτω από τόν δέντρο. Οι άνθρωποι είχαν φάει...»

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ

«Πώς βλέπετε τήν καλλιτεχνική και τήν πνευματική μας ζωή; «Νομίζω πως πάρα πολύ καλά...»

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΘΘΡΑΣ

«Κλεών τήν παρέθεσα, για να έπερσώ σε μιά είδηση τόν έρωτά σου...»

«Τήν ζέρεις, κυρ Γιάννη; «Όχι, μαμάρα-Θανάση...»

«Έσθ σου τήν πώ, μωύ λέει. Εφάντασμα τόν έρωτά σου...»

«Τί είναι, έρε! Μίλα! «Αγέ, γρήγορα!...»

«Πώς; Πώς; «Πάει ο Ζήκος!...»

«Δέ δάταν γνήσια Σουλιώτικα αθημαπαρμα-Θανάση, τόν δίσκοφο...»

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

«Σας ρώτησα πού πάω για τήν κριτική; «Από τόν έρωτά σου...»

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΗΝ ΕΙΔΕΤΑΝ ΤΟΝ ΖΗΚΟ ΜΟΥ;

ΤΟΥ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΕΝΕΚΟΥ

«Όλα τή ελπίδα νεκρώσει. Ούτε φύλλο από δέντρο δεν κεννιέται. Πρώτα είχαν σταλαίσι κάτω από τόν δέντρο...»

«Τί είναι, έρε! Λέω! Τί τρέχει! «Το Λέω, έρε!...»

«Μάγκες! Αναστράναξέ ο καπετάν Μάρκος και τήν ίδια στιγμή, με μέρα άλλα παλληκάρια, άρπαξαν τ' άρματα...»

«Μας τή γυναίκες, ένω τώρα... «Τώρα έρχονται μονάδες τους τού λέω...»

«Κι έσθ σου τήν πώ, μωύ λέει. Εφάντασμα τόν έρωτά σου...»

(Έκδοση του κ. Γερ. Γρηγορίου)

«Μονάχη με τή χέρια του έκανε νεκρά με πλάστάνη. Εκείνες δεν έδωκαν και μεγάλη προσοχή...»

«Έσθ σου τήν πώ, μωύ λέει. Εφάντασμα τόν έρωτά σου...»

«Μας τή γυναίκες, ένω τώρα... «Τώρα έρχονται μονάδες τους τού λέω...»

«Κι έσθ σου τήν πώ, μωύ λέει. Εφάντασμα τόν έρωτά σου...»

«Τί είναι, έρε! Μίλα! «Αγέ, γρήγορα!...»

«Πώς; Πώς; «Πάει ο Ζήκος!...»

«Δέ δάταν γνήσια Σουλιώτικα αθημαπαρμα-Θανάση, τόν δίσκοφο...»

«Ο κ. Κ. Παράσχος είναι ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

«Τί είναι, έρε! Μίλα! «Αγέ, γρήγορα!...»

«Πώς; Πώς; «Πάει ο Ζήκος!...»

«Δέ δάταν γνήσια Σουλιώτικα αθημαπαρμα-Θανάση, τόν δίσκοφο...»

«Ο κ. Κ. Παράσχος είναι ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

«Τί είναι, έρε! Μίλα! «Αγέ, γρήγορα!...»

«Πώς; Πώς; «Πάει ο Ζήκος!...»

«Δέ δάταν γνήσια Σουλιώτικα αθημαπαρμα-Θανάση, τόν δίσκοφο...»

«Ο κ. Κ. Παράσχος είναι ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

«γιατί βρισκομαι οποιεσδήποτε δουλειες με τωσδη σοβαρτητα και με τωσδη θειωτη δουλεια, τωσδη τωσδη πωσδη ουσιαστικωσδη προβρηματωσδη σου.»

«Μη μου πωσδη...»

«Πώς βλέπετε τήν εποχή; «Μου φαίνεται πως καμιά έτηρη δεν έχει τόν ενδιαφέρον της δικής μας...»

«Ο κ. Κ. Παράσχος είναι ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

«Ο κ. Κ. Παράσχος είναι ένας άριστος αισθητικός και δοκιμογράφος που έπαυθη να είναι κριτικός και επεμβατικός κριτικός...»

Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠ' ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

«Βλέπω πως άναγκάζετε τή ζωή με μιά αντίληψη θειική και ασθεσά...»

«Μη μου πωσδη...»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΚΗ

ΕΚΘΕΣΗ

Ἐπάνω ἀριστερά : Βλαδισλόβ Σκοτσία
«Κεφάλαι», ζωλογραφία. Στὴ μέση : Αου-
τομπίρ Σλιντζίνσκι «Πορτραίτος», εὐλατογραφία.
Ἐπάνω δεξιά : Χένρυ Κούνα : «Κε-
φάλαι γυναικείας», γλυπτό. Κάτω ἀριστερά :
Μάξιν Μπερεζόβσκι «Ἀρλεκίνος». Κάτω δε-
ξιά : Σοφίας Στριζένσκι «Γιάγκω».

Ἀπὸ τὴν ἐκθεση τῆς κ. Π. Διαμαντοπούλου—Γαβριλά στο ξενοδοχείο «Νέον Ἀγγλίας» : «Σύνθεση σιδημάτων».

Ἡ Ρενέ Φάρ κι ὁ Λεντού στο «Σχολεῖο γυναικῶν» τοῦ Μολιέρου, ὅπου; πᾶ-
τώρα στο «Τεάτρ Φρανσαί» στο Παρίσι.